

SECRETARIAAT DS'70
Postbus 3889
Amsterdam
020-64 40 40

Amsterdam 19 april 1980

EMBARGO tot 19 april, 11.00 uur

OPENINGSWOORD PARTIJVOORZITTER ZEGGER HARTOG BIJ HET CONGRES t.g.v.
het 10-JARIG BESTAAN VAN DS'70 OP

Zaterdag 19 april a.s. te Eindhoven

Dames en Heren, Gasten en Partijgenoten,

Hartelijk welkom op dit jubileumcongres ter gelegenheid van ons tienjarig bestaan als DS'70. Dat het in Eindhoven is verheugt ons te meer omdat Eindhoven één van de plaatsen is geweest, waar duidelijk werd onderkend wat zich 10 jaar geleden binnen de PvdA ontwikkelde en hen dwong om die partij te verlaten.

Dat is voor velen toen een uitermate moeilijke beslissing geweest. Groot gebracht van jongsafaan binnen de socialistische beweging, geleden en gestreden voor hun partij, moest men tenslotte concluderen dat een deel van hun medepartijgenoten de democratische besluitvorming en de fundamentele socialistische uitgangspunten zodanig in gevaar bracht dat hen nog maar één keuze overbleef n.l. deze partij verlaten.

Niet alleen naar de PvdA toe, maar ook naar de gehele Nederlandse samenleving is de breuk, die zij veroorzaakten in de PvdA een signaal geweest. Het signaal n.l. dat wil de democratie blijven functioneren het nooit zo kan zijn dat minderheden aan de meerderheid hun wil opleggen.

Ten diepste ging het, om de geestelijke, de nationale en de sociale vrijheid.

Wij zijn hen, voor het stellen van hun daad, nu 10 jaar geleden, daarvoor dank verschuldigd.

In verschillende opzichten is DS'70 een unieke verschijning in de nederlandse politiek in de afgelopen 10 jaar geweest.

Kort na haar oprichting nam ze deel aan de verkiezingen, behaalde 8 zetels, om vervolgens onmiddellijk regeringsverantwoordelijkheid te dragen.

Dat was uniek, maar heeft haar ook uiterst kwetsbaar gemaakt en ook dat hebben we in deze tien jaar kunnen zien.

Maar ondanks dit alles, door opkomst en neergang heen, is het mogelijk gebleken t.a.v. economische en sociaal en culturele vraagstukken onze gedachten neer te leggen in publicaties en nota's, ik denk in deze o.a. aan:

- Taken van de sociaal-democratie;
- Afwegen en beslissen;
- Het Primaat van het Parlement;
- Nota Inkomensverdeling;
- Nota Onderwijs-en Cultuurbeleid;
- Brochure 'Waarvoor staat DS'70';
- Publicatie 'Bezuinigen.....met Beleid';
- Sociale zekerheid in een beweeglijke maatschappij;
- Nederland mag geen immigratieland worden;
- Uit het slop;
- Ruimte en Inkomen;
- en zeer recentelijk nog de nota:
'Sociale dienstplicht, praktische solidariteit'.

Ook t.a.v. de buitenlandse politiek heeft DS'70 in meerdere verklaringen zijn politieke gedragslijn duidelijk aangegeven. Wij hebben er in deze 10 jaar geen twijfel over laten bestaan hoe wij denken over de NAVO en de defensieinspanningen, ook als het gaat om de vernieuwing van onze kernbewapening omdat onomwonden vaststaat dat een dictatoriale dreiging nog onverminderd aanwezig is. Dat heeft niets te maken met koude-oorlog-politiek. Dat is keiharde realiteit en wie dat niet meer wil onderkennen, miskent daarmee dat mensenrechten ook gelden voor landen achter het nog altijd, in niets verminderde mate aanwezige IJzeren Gordijn en in niets verminderde mate aanwezige Berlijnse Muur sedert 1948.

Het is onbegrijpelijk dat er nog gediscussieerd moet worden over een al of niet boycotten van de Olympische Spelen. Is goud of zilver belangrijker gevonden dan de vrijheid en waardigheid van de medemens. In wat voor samenleving zijn we toch terecht gekomen bij zo'n egoïsme.

Bij onze Midden-Oosten-politiek is het uitgangspunt geweest, dat wil men een rechtvaardige vrede in het Midden-Oosten realiseren daar allereerst voor nodig is dat een ieder het voortbestaan van de staat Israël binnen veilige grenzen garandeert en respecteert. Tegen die achtergrond hebben we onze verklaring uitgegeven o.a. in 1974 en in 1979, toen partijen en groeperingen in ons land meenden dat de PLO

zijn doelstellingen, n.l. de vernietiging van de staat Israël, had laten varen.

Nog zeer recent hebben we weer kunnen zien dat men doorgaat met z'n terreur. Met klem protesteren we dan ook tegen de onlangs gemaakte opmerkingen van de Heer van der Klauw, dat de opvattingen van de PLO gewijzigd zijn en dat wij onze houding ook kunnen wijzigen. Nee, mijnheer van der Klauw. Ik roep het kabinet-Van Agt op zich te bezinnen, omdat men bezig is verraad te plegen aan één onzer bondgenoten.

En als we dan geleidelijk aan een eenzame bondgenoot mogen worden, laten we dat dan met ere kunnen zijn.

Partijgenoten, aanwezigen, ik roep u op juist nu de staat Israël te steunen. Nu dit land zich in een stilte, geruisloze uitputtingsoorlog bevindt als gevolg van de Arabische boycot.

Wat in bloedige oorlogen niet is gelukt, dreigt nu door de economische boycot. Doordat de inflatie in Israël nu meer dan 100% bedraagt en velen daardoor de eerste levensbehoeften moeten ontberen.

En toch, zult u zeggen is, ondanks duidelijkheid en realisme en ondanks een duidelijke bijdrage aan de Nederlandse politiek, DS'70 in 1977, bij de laatste verkiezingen bijna weggevaagd. Alleen het opmerkelijke hierbij is dat het niet alleen DS'70 was, maar het zich heeft voltrokken bij alle kleinere partijen. De verkiezingen 1977 zijn polarisatieverkiezingen geweest in de meest scherpe vorm sinds de Tweede Wereldoorlog. Het was voor de persoon Van Agt of tegen de persoon Den Uyl. Tegen of voor de persoon Wiegel.

Dat alles van 's morgens vroeg tot 's avonds laat gestimuleerd; geprogrammeerd en geprovoceerd door de publiciteitsmedia.

~~Met~~ het kiezen op basis van fundamentele uitgangspunten hebben de verkiezingen van 1977 nauwelijks te maken gehad. We zien daar nu in 1980, dan ook het resultaat van. Het CDA is bij z'n besluitvorming telkens ten prooi aan innerlijke verdeeldheid en daardoor genoodzaakt om intern compromis op compromis te sluiten om dan tenslotte met de VVD alsnog tot een compromis te moeten komen. Dat daardoor de regeerkracht voortdurend ondermijnd wordt merken we dagelijks. De VVD wordt daardoor gedwongen tot een voortdurend moeten prijsgeven

van datgene wat ze de kiezers in 1977 voorhield. De meest diepe nederlaag heeft de VVD geleden door Andriessen te laten vertrekken. Wat Andriessen wilde was in wezen een uitvoeren van het VVD-verkiezingsprogramma. Begrijpelijk dat Rietkerk stelde dat de komende begrotingsvoorbereidingen ernstige spanningen zullen veroorzaken. Het zal de laatste kans voor de VVD zijn, om zijn geloofwaardigheid niet volledig te verliezen. Er zal niets meer toe te geven zijn voor de VVD. Een kabinetscrisis is daarom onvermijdelijk.

De PvdA heeft hoog van de toren geblazen, grote winst geboekt en is toch geen regeringspartij geworden, doordat de partijraad en fractie elkaar voor de voeten liepen. Uitvloeisel van datgene waarom velen in 1970 die PvdA verlieten. De oppositierol is matig. De polarisatie is het kenmerk van hun oppositie.

Een polarisatie enerzijds als gevolg van diep gefrustreerd zijn, anderzijds als gevolg van een verdere radikaliserings van deze partij. Ziehier het resultaat van de drie grote stromingen, waarvan we het moesten hebben, zo is ons in 1977 voorgehouden.

De vraag kan nu gesteld worden of de drie grote stromingen zich niet in een zodanige crisis bevinden dat elk afzonderlijk voor een groot gedeelte schuld dragen voor de situatie, waarin de nederlandse samenleving zich thans en economisch en maatschappelijk bevindt.

Wat D'66 betreft zeggen de opiniepeilingen dat deze sterk groeit. Als dat zo is ontstaat een gevaarlijke situatie, omdat deze sateliet van de PvdA, samen met de PvdA, instaat is ernstige fundamentele wijzigingen in ons staatsbestel aan te brengen, denk maar aan hun gedachten over ons kiesstelsel.

Het liberalisme heeft voornamelijk aandacht gehad voor het individu; het socialisme voor de materiële gelijkheid van mensen.

De confessionele partijen hebben als emancipatiebeweging voor specifieke gelovigen een belangrijke functie gehad.

In zo'n situatie is er wel degelijk een politieke taak voor een partij als DS'70, hoe klein die partij ook op dit moment mag zijn.

DS'70 staat voor een nieuwe en volledige aanpak: de sociale democratie. Onze samenleving vertoont in versterkte mate tekenen van anarchie en terreur. Het lijkt erop dat Amsterdam weer toegroeit naar een escalatie

op de dag van de inhuldiging op 30 april.

Dat heeft niets te maken met woningnood, maar heeft er alles mee te maken om via het Enkelaar-circus overal in de wereld te suggereren dat de Nederlandse samenleving zich in een revolutionaire omwenteling bevindt.

Daarom eisen we, en met name van de burgemeester, van het Amsterdamse Gemeentebestuur er zorg voor te dragen, dat de inhuldigingsdag waardig kan verlopen en is het de plicht van de NOS objectieve voorlichting te geven en geen overaccentuering van mogelijke incidenten.

Ons manifest vorig jaar uitgegeven stelt dat DS'70 oog heeft voor de voortdurende spanning tussen vrijheid en gebondenheid, harmonie en conflict, individu en massa. Het is van wezenlijk belang deze uitgangspunten in het oog te houden nu wij in de welvaartsmaatschappij een pas op de plaats moeten maken, en daarmee de verzorgingsstaat in een crisis is gekomen. De meest indringende factor in de thans ontstane crisis is de vervreemding in de verhouding tussen mens en samenleving. De afhankelijkheid van de samenleving wordt als een bedreiging van zijn vrijheid beschouwd. Vervreemding, automatisering, grote ongelijkheid, oorlogsdreiging, bedreiging van het natuurlijk milieu zijn de factoren, die een gezonde samenleving in de weg staan. De sprekers van vandaag zullen, elk op hun terrein, ons confronteren met de positieve en negatieve kanten van één van deze factoren n.l. de voortschrijdende techniek en de ander over de vlucht uit die samenleving, middels de verdovende middelen.

Deze ontwikkelingen dwingen ons de blik op de toekomst te richten. Het is vandaag geen 'omzien in verwondering'. Het is harde noodzaak vooruit te zien, omdat diepingrijpende structuurverschuivingen in onze samenleving ons daartoe dwingen en DS'70 daartoe een taak heeft. Vervuld van idealen stelt DS'70 zich op in de overtuiging dat in een democratie - ook in de jaren '80 - het streven naar evenwicht en harmonie het leidend beginsel moet zijn. Daarvoor is noodzakelijk een morele uitrusting met normen van respect en achting voor de medemens. Dat zal ons denken en handelen bepalen in de komende jaren. En hiermede verklaar ik dit jubileumcongres voor geopend.

o-o-o-o-o-o
o-o-o-o-o
o-o-o-o
o-o-o
o-o
o
o